

Her på skolen samler de en op

Sdr. Bork Efterskole holdt 25 års jubilæum lørdag den 30. april. I den anledning tog Ligeværd en snak med eleverne Alexander og Louise om, hvad det er en specialeterskole kan. Hvad synes de adskiller en specialeterskole, i dette tilfælde Sdr. Bork, fra de oplevelser de har haft med folkeskolen.

TEKST OG FOTO: PETER CHRISTENSEN

Alexander, 17 år, er fra Herning. Louise, 18 år, er fra Fredericia. De har begge gået på Sdr. Bork i 1 ½ år. Eleverne på Sdr. Bork Efterskole kommer typisk fra det midt- og vestjyske område, men også fra alle andre egne af landet kommer der mange elever.

Hvordan var jeres tid i folkeskolen?

Alexander: Det var ikke rart. Lærerne nedgjorde mig. De hjalp mig ikke i timerne, gav mig opgaver der var alt for svære. Jeg havde ikke så mange kammerater i skolen og blev mobbet mere eller mindre gennem hele min folkeskoletid af de andre elever, men ind i mellem også af lærerne – og det gør

ondt. Nu tager jeg 9. og 10. her på Sdr. Bork.

Louise: Jeg gik i skole i Fredericia til 7. klasse. I forvejen fik jeg ikke særligt gode karakterer, men jeg gik endnu længere ned. Vi lavede noget gruppearbejde mig og min klassekammerat. Hun fik 12 og jeg fik -03, men jeg havde afleveret det samme og lavede lige så meget som hende. Min lærer kunne bare ikke lide mig, jeg troede ikke rigtig på mig selv og stoppede på skolen efter den aflevering. Derefter kom jeg herop på Sdr. Bork Efterskole.

Alexander: Undervisningen var ikke god. Jeg fik aldrig noget hjælp. Jeg lærte nærmest mere ved at kigge ud af et vindue

end at kigge ned i en bog. Jeg har lært mere her på Sdr. Bork på 4 måneder end jeg har på 4 år i folkeskolen.

Hvordan oplever i forskellen fra folkeskolen til efterskolen?

Louise: Her på skolen samler de en op, hvis man er helt nede på bunden - i stedet for "du er dum, du duer ikke til noget", og det var det jeg oplevede. Efter jeg er kommet herop har jeg mere lyst til at tage til timer, fordi de giver den hjælp man har brug for. Altså – det er meget godt heroppe. Jeg havde aldrig gået i specialeterskole og var lidt skeptisk til at starte med. Jeg har

ADHD og har ikke rigtig kunnet få det ind i hovedet, at jeg har et handicap, men her så jeg at andre har samme problemer. Så er det nemmere at acceptere.

Alexander: Jeg har ingen diagnose, men jeg har altid haft indlæringsvanskeligheder, og så er jeg også ordblind. Det har virkelig gjort en stor forskel for mig, at lærerne tog godt imod mig, da jeg kom her. Alle tog godt imod mig, og det var nyt for mig.

Louise: Det giver en mere lyst til at lære noget, når lærerne er positive. Hvis jeg ikke var kommet herop, så ved jeg ikke, hvordan det hele ville være gået med mig.

Alexander: De er positive, hjælper når du har brug for hjælp, og jeg stoler på lærerne her. Jeg tør fortælle dem noget og har fået en tro på min fremtid. Det havde jeg slet ikke før. Da jeg troede jeg bare, jeg ville ende i et fængsel på et eller andet tidspunkt.

Louise: Rart at undervisningen er niveau-delt. Hvis man sidder i 10. klasse, men er på 4. klasses niveau, bliver man bare totalt paf oven i hovedet, så er man jo på den. Det er også meget bedre her. Man kan ligesom blive samlet op.

Alexander: Det gør også, at der bliver mere sammenhæng i klassen. Det har også noget at gøre med at man bor sammen. Vi hygger os og snakker godt sammen på værelset. Der er 4 mands værelser, men flest 2 mands. Jeg fik også hurtigt nye kammerater i klassen, og jeg synes ikke det var

noget problem, selvom jeg kom midt i et år. Det er sværere i en folkeskole, der har de dannet venskaber. Her på efterskolen er det meget mere åbent.

Louise: Min ADHD betyder, at jeg kan blive ked af det og samtidig har svært ved at vise mine følelser. Hvis jeg har ondt så tænker jeg nogle gange, at jeg ikke må græde og gemmer snerten væk. Det går ud over mig selv.

Er der andre forskelle på undervisningen, som I kender den fra tiden i folkeskolen?

Louise: Undervisningen er ikke så kedelig som i folkeskolen. Vi får vist det på en nemmere måde, så det fiser nemmere ind. Jeg synes, det er lettere at lære tingene, når det bliver vist og ikke kun snakket om.

Alexander: I mine dansktimer lige nu har vi et emne om 2. Verdenskrig, og der fik vi muligheden for at vælge om vi ville læse videre om anden verdenskrig, eller ville arbejde videre med noget vi gerne ville være bedre til. Jeg valgte at skrive et brev som skulle ligne, at vi var i en koncentrationslejr. Vi er meget mere med og får lov til selv at vælge nogle ting, vi gerne vil lave.

Hvordan er jeres hverdag?

Alexander: Efter morgenmaden er der morgenlæsning eller en gåtur. Jeg tager som regel en gåtur. Derefter en lille pause

med rengøring på værelserne, inden vi skal have fag i to timer. Derefter fællessamling hvor vi hører lidt musik og snakker og endnu to timers fag inden middagsmad. Om eftermiddagen er der valgfag.

Louise: Valgfag er, altså, i dag skal jeg til "Motion og sundhed". Jeg har fodbold, "Motion og sundhed" og "Ud i det blå", hvor man kører en tur væk fra efterskolen i vores store bus.

Alexander: Og jeg har bagning. Jeg har valgt "Ud i det blå" og bagning og "Teater og drama" – tysk, det er ret svært, når man heller ikke kan så meget engelsk eller dansk for den sags skyld. Jeg arrangerer Werewolf, som er et kortspil. Det er folk meget begejstret for.

Hvad kunne I tænke jer for fremtiden?

Alexander: Jeg kunne godt tænke mig at arbejde med historie. Jeg har altid været historieinteresseret. Eller arbejde i det fri. Jeg kan godt lide at arbejde i det fri.

Louise: Jeg vil gerne noget med mennesker. Ambulanceredder eller sådan noget. Jeg kan godt lide, når der sker noget i hverdagen, så det ikke bare er det samme. Det skal være noget med mennesker, så man har en god følelse i kroppen, fordi man har hjulpet andre. Jeg vil gerne gøre en forskel for mennesker, der har det svært. ●